

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומני בזה"ק לפרשת וישב

פרשת לך לך	יום	וילגא	מתוק מדבש
רנו	ראשון	פג ע"א	רנו
רסב	שני	פג ע"ב	רסב
רסט	שלישי	פג ע"א	רסט
ערה	רביעי	פג ע"ב	ערה
רפ	חמישי	פד ע"א	רפ
רפה	שישי	פד ע"ב	רפה
רצא	שבת	פה ע"א	רצא

פרשת וישלח תשפ"א | עמוד מס' 110 | מתוק מדבש | יו"ל בעזרה שו"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

האדם הבא להטהר מכניע את היצר הרע לפני היצר טוב

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלָאכִים וְגו', רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח, (תהלים צא יא) פִּי מְלָאכִיו יִצְוֶה לָךְ לְשֹׁמְרֶךָ בְּכֹל דְּרָכֶיךָ, הַאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ חֲבַרְיָא, דְּהָא בְּשַׁעְתָּא דְּבַר נָשׁ אָתִי לְעִלְמָא, מִיָּד אֲזַדְמֵן בְּהַדְיָה יֵצֵר הָרַע, דְּאִיהוּ מְקַטְרַג לִיה לְבַר נָשׁ תְּדִיר, פְּמָה דְּאֵת אָמַר (בראשית ד' י) לְפִתְחָא חֲטָאֵת רוּבִין, מְאִי חֲטָאֵת רוּבִין, דָּא יֵצֵר הָרַע, וְדוּד הָכִי נָמִי קְרִיִּיָּה חֲטָאֵת, דְּכִתִּיב (תהלים נא ו) וְחֲטָאֵתִי נִגְדִי תְמִיד, בְּגִין דְּאִיהוּ עֵבִיד לִיה לְבַר נָשׁ פֶּל יוֹמָא לְמַחֲטִי קָמִי מְרִיָּה, וַיֵּצֵר הָרַע דָּא לָא אֲתַעְדִּי מִבְּר נָשׁ מִיּוֹמָא דְּאֲתִילִיד בְּר נָשׁ לְעִלְמִין.

וַיֵּצֵר הַטּוֹב אֶתִי לְבַר נָשׁ מִיּוֹמָא דְּאֲתִי לְאֲתַדְפָּאָה, וְאִמְתִּי אֲתִי בְּר נָשׁ לְאֲתַדְפָּאָה, כִּד אִיהוּ בְּר תְּלִיסַר שָׁנִין, כְּדִין אֲזַדְוּוּג בְּר נָשׁ בְּתַרְוּוּיָּהּ, חַד מִיּוֹמָא וְחַד מִשְׁמָאֲלָא, יֵצֵר טוֹב לִיּוֹמָא וַיֵּצֵר רַע לְשְׁמָאֲלָא, וְאֵלִין אֵינּוֹן תְּרִין מְלָאכִין מְמַשׁ מְמַנָּן, וְאֵינּוֹן מְשַׁתְּפַחִין תְּדִיר

מתוק מדבש

האדם הבא להטהר מכניע את היצר הרע לפני היצר טוב

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלָאכִים וְגו' כדי לפרש פסוק זה מביא ענין הדומה ממה שפירש ר"י, וז"ש רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח לפרש מש"כ פִּי מְלָאכִיו יִצְוֶה לָךְ לְשֹׁמְרֶךָ בְּכֹל דְּרָכֶיךָ, הַאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ חֲבַרְיָא פסוק זה כבר ביארו החברים, דְּהָא בְּשַׁעְתָּא דְּבַר נָשׁ אָתִי לְעִלְמָא כי בשעה שאדם בא לעולם, מִיָּד אֲזַדְמֵן בְּהַדְיָה יֵצֵר הָרַע דְּאִיהוּ מְקַטְרַג לִיה לְבַר נָשׁ תְּדִיר מִד מוֹדְמֵן עִמוּ הַיֵּצֵר הָרַע הוּא מְקַטְרַג וּמִתְקוּטֵט עִם הָאָדָם וְרוּצָה לְהַחֲטִיאוֹ תְּמִיד, פְּמָה דְּאֵת אָמַר לְפִתְחָא חֲטָאֵת רוּבִין שְׂמִיד בְּצַאֲתוֹ מִפְתַּח רַחַם אִמּוֹ הַיֵּצֵר הָרַע שׁוֹלֵט בּוֹ (כַּמְנֹאֵל נִמְס' סְנֵהֲדִין דָּף לָא ע"צ), וְשׁוֹאֵל מְאִי חֲטָאֵת רוּבִין מִי נִקְרָא חֲטָאֵת, וּמְשִׁיב דָּא יֵצֵר הָרַע זֶה הַיֵּצֵר הָרַע הַנִּקְרָא חֲטָאֵת עַל שֵׁם שְׂרוּצָה לְהַחֲטִיאוֹ תְּמִיד, וְדוּד הָכִי נָמִי קְרִיִּיָּה חֲטָאֵת גַּם דוּד קָרָא לוֹ בְּשֵׁם חֲטָאֵת דְּכִתִּיב וְחֲטָאֵתִי וְלֹא אָמַר בְּלִשׁוֹן רַבִּים חֲטָאוֹתִי כְּמוֹ שֶׁאָמַר כִּי פִשְׁעִי, מִשְׁמַע שֶׁעַל הַיֵּצֵר הָרַע קָאֵמַר, וּפִי וְחֲטָאֵתִי, הַמְחֲטִיא אוֹתִי, נִגְדִי תְּמִיד פִּי הוּא כְּנִגְדִי תְּמִיד לְהַלְחֵם בִּי וְלְהַחֲטִיאוֹנִי,

בְּגִין דְּאִיהוּ עֵבִיד לִיה לְבַר נָשׁ פֶּל יוֹמָא לְמַחֲטִי קָמִי מְרִיָּה לְפִי שֶׁהוּא הַמְּבִיא אֶת הָאָדָם כֹּל יוֹם לְחַטּוֹא לְפָנֵי קוֹנּוֹ, וַיֵּצֵר הָרַע דָּא לָא אֲתַעְדִּי מִבְּר נָשׁ מִיּוֹמָא דְּאֲתִילִיד בְּר נָשׁ לְעִלְמִין וְהַיֵּצֵר הָרַע אֵינּוֹן סַר מִן הָאָדָם מִיּוֹם שְׁנוּלַד עַד עוֹלָם, כִּי אִפִּילוּ בַעַת זְקַנְתּוֹ בְּסוּף יָמָיו אִפִּילוּ בְּפֶרֶק הַמִּיתָה מְנַסָּה לְהַעֲבִיר אֶת הָאָדָם מִדַּעַת קוֹנּוֹ.

וַיֵּצֵר הַטּוֹב אֶתִי לְבַר נָשׁ מִיּוֹמָא דְּאֲתִי לְאֲתַדְפָּאָה, וְהַיֵּצֵר טוֹב בָּא אֶל הָאָדָם מִיּוֹם שְׁבָא לְהַטְהֵר בְּתַשׁוּבָה, וְאִמְתִּי אֲתִי בְּר נָשׁ לְאֲתַדְפָּאָה וּמִתִּי בָא הָאָדָם לְהַטְהֵר, כִּד אִיהוּ בְּר תְּלִיסַר שָׁנִין כְּשֶׁנִּשְׁעָה בֵּן י"ג שָׁנִים שְׂאֵז נִכְנַס הָאָדָם לְחַיּוּב הַמִּצְוֹת, וְאֵז זֹכֵה הָאָדָם לְנִשְׁמָה הַמְּקַרְבֵּת אֶת הָאָדָם אֶל הַתְּשׁוּבָה וּמַעוֹרֶרֶת בּוֹ רוּחַ טְהֵרָה שִׁיכּוּא לִיטְהַר, כְּדִין אֲזַדְוּוּג בְּר נָשׁ בְּתַרְוּוּיָּהּ חַד מִיּוֹמָא וְחַד מִשְׁמָאֲלָא אוֹ מִתְחַבֵּר הָאָדָם עִם שְׁנֵיהֶם אַחַד מִיּוֹמָא וְאַחַד מִשְׁמָאֲלוֹ, וּמִפְרֵשׁ יֵצֵר טוֹב לִיּוֹמָא וַיֵּצֵר רַע לְשְׁמָאֲלָא הַיֵּצֵר טוֹב מִיּוֹמָא וַיֵּצֵר הָרַע מִשְׁמָאֲלוֹ, וְאֵלִין אֵינּוֹן תְּרִין מְלָאכִין מְמַשׁ מְמַנָּן וְאֵלוֹ הֵם ב'

בְּהִדְיָה דְּבַר נֶשׁ, אֲתִי בַר נֶשׁ לְאַתְדַּכְּאָה, הֵוּא יֵצֵר הָרַע אֲתַפְּפִיָּא קַמִּיה, וְשְׁלִיט יְמִינָא עַל שְׁמַאֲלָא, וְתַרוּוּיָהּוּ מְזִדְוּוּגִין לְנִטְרָא לִיה לְבַר נֶשׁ בְּכָל אֲרַחוּי דֵּהוּא עֶבֶיד, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב פִּי מְלֹאכְיוּ יֵצוּה לָךְ לְשִׁמְרָךְ בְּכָל דְרִכְיָךְ.

על היחיד להתפלל בתפלת הרבים המתוקנת להתפלל

תָּא חֲזִי דְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, צְלוֹתָא דְסַגִּיאִין סְלִיק קַמִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִתְעַטֵּר בְּהֵוּא צְלוֹתָא, בְּגִין דְסֻלְקָא בְּגוּוּנִין סַגִּיאִין, וְאַתְפְּלִילת מִפְּמָה סְטָרִין, וּבְגִין דְאַתְפְּלִילת מִפְּמָה גּוּוּנִין, אֲתַעֲבִידת עֲטָרָה וּמִנְחָא עַל רִישָׁא דְצָדִיק חַי הָעוֹלָמִים, וְצְלוֹתָא דִּיחִיד לָאו אִיהִי פְּלִילָא, וְלָאו אִיהִי אֲלָא בְּגוּוֹן חַד, וְעַל דָּא צְלוֹתָא דִּיחִיד לָאו אִיהוּ מִתְתַּקְנָא לְאַתְקַבְּלָא (אֲלָא בְּצְלוֹתָא) פְּצְלוֹתָא דְסַגִּיאִין, וְתָא חֲזִי יַעֲקֹב פְּלִיל הָוָה, וְעַל דָּא צְלוֹתִיהָ תָּאִיב לָהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מָה פְּתִיב וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ.

צריך להודות ולשבח להקב"ה על כל החסדים

מָה פְּתִיב, וְנִקְוָה וְנַעֲלָה בֵּית אֵל, וְאַעֲשֶׂה שֵׁם מְזַבַּח לְא"ל הָעוֹנָה אוֹתִי בְּיוֹם צָרְתִי, וַיְהִי

מתוק מדבש

נכמרים רחמיה בראותה כמה הצטרכויות יש בעולם, ומקבלת את כל התפלות, ואתפלילת מפממה סטריין ונכללת מכמה צדדים ר"ל גם מתפלתם של פושעי ישראל, ובגין דאתפלילת מפממה גוונין אתעבידת עטרה ולפי שהתפלה נכללת מכמה אופנים נעשית עטרה, ומנחא על רישא דצדיק חיי העולמים ומונחת על ראש צדיק חיי העולמים. וצלותא דיחיד לאו איהי פלילא ולא איהי אלא בגוון חד אבל תפלת יחיד אינה כלולה ואינה אלא באופן אחד, ועל דא צלותא דיחיד לאו איהו מתתקנא לאתקבלא פצלותא דסגיאין על כן תפלת יחיד אינה מתוקנת להתקבל כתפלת הרבים. ותא חזי יעקב פליל הנה ובא וראה כי יעקב היתה תפלתו כלולה מתפלות בניו שהתפללו עמו, וגם כלל בתפלתו כמה שאלות ובקשות לכן נחשבת תפלתו כתפלת רבים, ועל דא צלותיה תאיב לה קדשא בריך הוא ועל כן התאוה הקב"ה לתפלתו, מה פתיב ויירא יעקב מאד ויצר לו פי שהקב"ה הביא לו יראה זו כדי שיתפלל מלב ונפש מפני שהקב"ה התאוה לתפלתו. (דף קסו ע"ב, ובבאוריניו כרך ג עמ' תקיח)

צריך להודות ולשבח להקב"ה על כל החסדים

מָה פְּתִיב וְנִקְוָה וְנַעֲלָה בֵּית אֵל שֵׁם שְׂרַתָּה הַשְּׁכִינָה, וְאַעֲשֶׂה שֵׁם מְזַבַּח לְא"ל הָעוֹנָה אוֹתִי בְּיוֹם צָרְתִי,

מלאכים ממש הממונים לשמור את האדם מכל דבר המזיק, ואינון משתפחין תדיר בהדיה דבר נש והם נמצאים תמיד עם האדם, אתי בר נש לאתדכאה ההוא יצר הרע אתפפיא קמיה אם בא האדם להטהר בתשובה אז היצר הרע נכנע לפני היצר טוב, ושליט ימינא על שמאלא ושולט יצר הטוב שבימין על יצר הרע שבשמאל, ותרווייהו מזדווגין לנטרא ליה לבר נש בכל ארחוי דהוא עביד ושניהם מתחברים בהסכמה אחת לשמור את האדם בכל דרכיו שהוא הולך, הדא הוא דכתיב פי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך מלאכיו משמע ב' מלאכים והם יצר הטוב ויצר הרע, כי כשמגביר האדם את הטוב על הרע, אז הרע בעל כרחו עונה אמן. (דף קסה ע"ב, ובבאוריניו כרך ג עמ' תצו-תצו)

על היחיד להתפלל בתפלת הרבים המתוקנת להתפלל

תָּא חֲזִי דְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּא וְרָאָה שְׂאמַר ר"ש, צְלוֹתָא דְסַגִּיאִין סְלִיק קַמִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּמִתְעַטֵּר בְּהֵוּא צְלוֹתָא תַּפְּלָה שֶׁל רַבִּים עוֹלָה לְפָנֵי הַקַּב"ה וּמִתְעַטֵּר בְּאוֹתָהּ הַתַּפְּלָה, בְּגִין דְסֻלְקָא בְּגוּוּנִין סַגִּיאִין לְפִי שְׁהִיא עוֹלָה בְּכַמָּה אֹפְנֵי כוֹנוֹת וּשְׂאֵלוֹת, כִּי זֶה שׁוֹאֵל רְפוּאָה, זֶה פְּרִנְסָה, זֶה בְּנִים, זֶה חַיִּים וְכוּיָצָא, וּלְפִי שְׂרַבּוּי שְׂאֵלוֹת עוֹלוֹת לְפָנֵי הַשְּׁכִינָה,

עֲמָדֵי בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְתִּי, מִיָּד וַיִּתְּנֵנוּ אֶל יַעֲקֹב, מִפָּאֵן דְּבַעֵי בַר נֶשׁ לְשִׁבְחָא לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלֹא־וֹדָאָה לִּיה, עַל נִסִּין וְעַל טְבָאֵן דְּעֵבֵד עִמֵּיה, הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיְהִי עֲמָדֵי בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְתִּי.

יעקב תיקן תפלת ערבית כדי לקשט את השכינה

תָּא חֲזִי בְּקִדְמִיתָא פְּתִיב, וְנִקְוָמָה וְנַעֲלָה בֵּית אֶל וְגו', אֲכַלִּיל בְּנוֹי בְּהַדְיָה, וְלִבְתָּר פְּתִיב וְאֶעֱשֶׂה שָׁם מִזְבֵּחַ, וְלֹא כְּתִיב וְנַעֲשֶׂה, דְּאִפִּיק לֹוֹן מִפְּלָא דָּא, מֵאֵי טַעְמָא, בְּגִין דְּעֲלִיָּה הָוָה מְלָה, יַעֲקֹב אֲתִקִּין תְּפִלַּת עֶרְבִית וְדָאֵי, וְאִיהוּ עֵבֵד מִדְּבַחָא, וְעֲלִיָּה הָוָה מְלָה, וּבְגִין דְּאִיהוּ עֵבֵר כָּל אֵינֹוֹן עֲקִתִּין מִן יוֹמָא דְּעָרְק קַמֵּיה דְּאַחֻוּה, דְּכָתִיב וַיְהִי עֲמָדֵי בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְתִּי, וְאֵינֹוֹן אֲתוּ לְבָתֵּר לְעֲלָמָא, וְעַל דָּא לֹא אֶעֱיֵל לֹוֹן בְּהַדְיָה, רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, מִפָּאֵן מֵאֵן דִּיתְעַבִּיד לִיה נִסָּא אִיהוּ בְּעֵי לֹא־וֹדָאָה, מֵאֵן דְּאֶכִּיל נְהֵמָא בְּפִתּוּרָא אִיהוּ בְּעֵי לְבָרְכָא, וְלֹא אֲחִרָא דְּלֹא אֶכִּיל מִיָּדֵי.

הקב"ה מזומן לקבל תפלות ישראל בעת הצורך

פְּתַח וְאָמַר (דברים ד') פִּי מִי גֹוִי גְדוֹל אֲשֶׁר לֹוֹ אֱלֹהִיִּים קְרוּבִים אֵלָיו, פִּיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ כָּל קְרָאָנוּ אֵלָיו, תָּא חֲזִי, פְּמָה אֵינֹוֹן חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל קָמֵי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּלִית לָךְ עִם וְלִישָׁן בְּכָל

מתוק מדבש

מִדְּבַחָא וְעֲלִיָּה הָוָה מְלָה והוא לכדו עשה מזבח לתיקון השכינה כי עליו היה מוטל הדבר להודות להקב"ה יותר מאשר על בניו, וּבְגִין דְּאִיהוּ עֵבֵר כָּל אֵינֹוֹן עֲקִתִּין מִן יוֹמָא דְּעָרְק קַמֵּיה דְּאַחֻוּה לפי שהוא עבר כל אותם הצרות מן היום שברח מלפני אחיו דְּכָתִיב וַיְהִי עֲמָדֵי בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְתִּי והצילני מכל צרה וצוקה, וְאֵינֹוֹן אֲתוּ לְבָתֵּר לְעֲלָמָא ובניו באו רק אח"כ לעולם, וְעַל דָּא לֹא אֶעֱיֵל לֹוֹן בְּהַדְיָה ועל כן לא כלל אותם יחד עמו בעשיית המזבח, שבוזה הורה להקב"ה על כל הנסים והטובות שעשה עמו. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, מִפָּאֵן מֵאֵן דִּיתְעַבִּיד לִיה נִסָּא אִיהוּ בְּעֵי לֹא־וֹדָאָה מכאן אנו למדים שמי שנעשה לו הנס הוא צריך להודות, ומביא לזה משל מֵאֵן דְּאֶכִּיל נְהֵמָא בְּפִתּוּרָא אִיהוּ בְּעֵי לְבָרְכָא מי שאכל לחם על השולחן הוא צריך לברך, וְלֹא אֲחִרָא דְּלֹא אֶכִּיל מִיָּדֵי ולא איש אחר שלא אכל כלום.

(דף קעג ע"ב, ובביאורינו כרך ג עמ' תקעט)

הקב"ה מזומן לקבל תפלות ישראל בעת הצורך

עַל מַה שְׁכָתוּב כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו אֱלֹהִיִּים בְּלִשׁוֹן רַבִּים פְּתַח ר' שְׁמַעוֹן וְאָמַר שְׁגַם בְּמִקּוּם אַחַר נִזְכַּר שָׁם אֱלֹהִיִּים בְּלִשׁוֹן רַבִּים, כַּמ"ש פִּי מִי גֹוִי גְדוֹל אֲשֶׁר לֹוֹ אֱלֹהִיִּים קְרוּבִים אֵלָיו פִּיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ כָּל קְרָאָנוּ אֵלָיו הֲרִי כָתוּב קְרוּבִים בְּלִשׁוֹן רַבִּים, וּמֵאַחַר שֶׁהִבִּיא פְּסוּק

וַיְהִי עֲמָדֵי בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְתִּי ר"ל הנני עולה בית אל לבנות שם מזבח לה' על שהציל אותי מכף כל אויב, לכן אין ראוי שימצא ברשותי שמץ עבודה זרה כי היא מאוסה לגבוה, לכן מִיָּד כְּתִיב אַח"כ וַיִּתְּנֵנוּ אֶל יַעֲקֹב אֶת כָּל אֱלֹהֵי הַנֶּכֶר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְגו' הַגֵּם שְׁבִיטְלוּ אוֹתָם עַכ"ז הַטְּמִינִם וְקִבְרִם תַּחַת הָאֲלֵה, מִפָּאֵן דְּבַעֵי בַר נֶשׁ לְשִׁבְחָא לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלֹא־וֹדָאָה לִּיה עַל נִסִּין וְעַל טְבָאֵן דְּעֵבֵד עִמֵּיה מִכָּאֵן אֲנוּ לְמַדִּים שְׁצִירְךָ הָאָדָם לְהוֹדוֹת וּלְשַׁבַּח לְהַקְבִּי"ה עַל הַנְּסִים וְעַל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הָדָא הוּא דְּכָתִיב וַיְהִי עֲמָדֵי בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְתִּי והצילני מעשו ומלבן ומאנשי שכם. (דף קעג ע"ב, ובביאורינו כרך ג עמ' תקעח)

יעקב תיקן תפלת ערבית כדי לקשט את השכינה

תָּא חֲזִי בְּקִדְמִיתָא פְּתִיב בא וראה בתחילה כתוב וְנִקְוָמָה וְנַעֲלָה בֵּית אֶל וְגו' בְּלִשׁוֹן רַבִּים, כִּי אֲכַלִּיל בְּנוֹי בְּהַדְיָה שְׁכַלְל בְּנוֹי יַחַד עִמּוֹ כִּי הֵם הִיוּ מִרְכַּבָּה לְשִׁכְנֵיה שְׁשֻׂרְתָּהּ בְּבֵית אֵל, וְלִבְתָּר פְּתִיב וְאַח"כ כְּתוּב וְאֶעֱשֶׂה שָׁם מִזְבֵּחַ בְּלִשׁוֹן יַחֲדִי וְלֹא פְּתִיב וְנַעֲשֶׂה בְּלִשׁוֹן רַבִּים, דְּאִפִּיק לֹוֹן מִפְּלָא דָּא שֶׁהוֹצִיא אוֹתָם מִכָּל זֶה, מֵאֵי טַעְמָא, בְּגִין דְּעֲלִיָּה הָוָה מְלָה הַטַּעַם מִשּׁוּם שֶׁעֲלִיו לְבַד הִיָּה הַדְּבָר, וּמִפְּרֵשׁ כִּי יַעֲקֹב אֲתִקִּין תְּפִלַּת עֶרְבִית וְדָאֵי יַעֲקֹב לְבַד תִּיקֵן תְּפִלַּת עֶרְבִית וְדָאֵי כְּדִי לְקַשֵּׁט אֶת הַשְּׁכִינָה, וְאִיהוּ עֵבֵד

עֲמִין דְּעִלְמָא דְאִית לִיה אֱלֵהָא דִּישְׁמַע לוֹן, כְּמָה דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא זְמִין לְקַבְּלָא צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דִּישְׂרָאֵל, בְּכָל שַׁעְתָּא דְאַצְטְרִיךְ לוֹן לְמִשְׁמַע צְלוֹתָא דְאִינוּן פְּעָאן, בְּגִין הֵהוּא דְרָגָא דְלֵהוֹן.

ההולך בדרכי התורה זוכה למלאכים מליצי יושר

אָמַר רַבִּי אֲבָא, בְּשַׁעְתָּא דְבַר נֶשׁ אָזִיל בְּאַרְחֵי דְאִוְרֵייתָא, וְכָל אַרְחֵי מִתְתַּקְּנִין בְּדַקָּא יָאוּת, כְּמָה סְנִיגוּרִין קְיָיְמִין עֲלֵיהּ לְאַדְכָּרָא לִיה לְטַב, פְּתַח וְאָמַר (אויב לֹג כג) אִם יֵשׁ עֲלִיו מְלָאָךְ מְלִיץ, אַחַד מְנֵי אֱלֹף, לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָו, וַיַּחְנְנוּ וַיֵּאמְרוּ פְּדַעְהוּ מִרְדַּת שַׁחַת מְצַאֲתֵי כְפָר, הֲנֵי קְרָאֵי אִית לְאַסְתְּכָלָא בְּהוּ, וְכִי לָא אֲתַגְּלִי כְּמִי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְאִיהוּ צְרִיךְ לְמִלְאָכָא דִּימָא טַב אוּ בִישׁ, אֱלָא וְדָאֵי אַצְטְרִיךְ, דְכַד אִית לִיה לְבַר נֶשׁ סְנִיגוּרִין לְאַדְכָּרָא זְכוּ דִידֵיהּ קְמִיה, וְלָא אִית לִיה (לְבַר נֶשׁ) קְטִיגוּרִין.

מתוק מדבש

וְכָל אַרְחֵי מִתְתַּקְּנִין בְּדַקָּא יָאוּת וְכָל דְרַכֵּי מִתּוֹקִים כְּרָאוּי, כְּמָה סְנִיגוּרִין קְיָיְמִין עֲלֵיהּ לְאַדְכָּרָא לִיה לְטַב, אִז כְּמָה מְלָאכִים מְלִיצֵי יוֹשֵׁר מְמוּנִים עֲלִיו לְהַזְכִּירוּ לְטוֹב, פְּתַח וְאָמַר לְפָרֵשׁ מִשׁ"כ אִם יֵשׁ עֲלִיו מְלָאָךְ מְלִיץ אַחַד מְנֵי אֱלֹף לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָו וַיַּחְנְנוּ וַיֵּאמְרוּ פְּדַעְהוּ מִרְדַּת שַׁחַת מְצַאֲתֵי כְפָר, הֲנֵי קְרָאֵי אִית לְאַסְתְּכָלָא בְּהוּ בָּלוּ הַפְּסוּקִים יֵשׁ מָה לְהַתְּבוֹנֵן וּלְשֹׂאוֹל וְכִי לָא אֲתַגְּלִי כְּמִי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאִיהוּ צְרִיךְ לְמִלְאָכָא דִּימָא קְמִיה טַב אוּ בִישׁ וְכִי אִין הַכֵּל גְּלוּי לְפָנֵי הַקְּב"ה שְׁהוּא צְרִיךְ לְמִלְאָךְ שִׂיאֵמַר לְפָנָיו טוֹב אוּ רַע עַל הָאָדָם, וּמִתְרַץ אֱלָא וְדָאֵי אַצְטְרִיךְ אֵלָא וְדָאֵי צְרִיךְ הַקְּב"ה לְמִלְאָךְ מְלִיץ יוֹשֵׁר כִּי כַךְ הוּא רְצוֹנוּ יִתְבַרֵךְ, דְכַד אִית לִיה לְבַר נֶשׁ סְנִיגוּרִין לְאַדְכָּרָא זְכוּ דִידֵיהּ קְמִיה כִּי כְשִׁישׁ לְאָדָם מְלִיצִים לְהַזְכִּיר זְכוּתוֹ לְפָנֵי הַקְּב"ה, וְלָא אִית לִיה קְטִיגוּרִין וְאִין לוּ מְקַטְרָגִים, ר"ל גַּם הַשְׁטֵן שְׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע מְלִיץ עֲלִיו טוֹב. (דף קעד ע"ב, ובביאורינו כרך ג עמ' תקצא)

זה אמר ר"ש תא חזי כמה אינון חביבין ישראל קמי קדשא בריך הוא בא וראה כמה חביבים ישראל לפני הקב"ה, דלית לך עם ולישן בכל עמין דעלמא דאית ליה אלהא דישמע לון שאין לך שום עם ולשון בכל עמי העולם שיש להם אלוה שישמע אליהם, כמה דקדשא בריך הוא זמין לקבלא צלותהון ובעותהון דישראל כמו שהקב"ה מזומן לקבל תפלתם ובקשתם של ישראל, בכל שעעתא דאצטריך לון למשמע צלותא דאינון פעאן בכל שעה שצריכים שישמע הקב"ה תפלתם שהם צריכים, בגין ההוא דרגא דלהון בגלל המדרגה שלהם שהיא השכינה המעלה תפלתן של ישראל, וז"ש כה' אלהינו בכל קראנו אליו. (דף קעג ע"ב, ובביאורינו כרך ג עמ' תקפא)

ההולך בדרכי התורה זוכה

למלאכים מליצי יושר

אָמַר רַבִּי אֲבָא, בְּשַׁעְתָּא דְבַר נֶשׁ אָזִיל בְּאַרְחֵי דְאִוְרֵייתָא, בְּשַׁעְתָּא בְּשַׁעְתָּא שְׁהָאָדָם הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה,

שבת דא שירתא

בשם הגר"א מוילנא זיע"א:

פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. ועיקר הגאולה תליא בלימוד הקבלה.

(אבן שלמה פרק ח' אות כ"ז / שם פרק י"א אות ג')

פרשת וישלח תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט ביס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

מוקד הזמנות: 02-50-222-33

מוקד הזמנות:

